

Ա. Ժ. Մուրադյան

ԲԱՅԱԿԱՆ ՀԻՄՔԵՐՈՎ ԲԱՂԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՀԱՅԵՐԵՆՈՒՄ

Բանալի բառեր՝ ածական, բայահիմք, գոյական, բարդություն, կաղապար:

Ключевые слова: прилагательное, глагольная основа, существительное, сложения, модель.

Keywords: adjective, verbal stem, noun, complication, pattern.

Լեզվի զարգացման արդի փուլում բառային կազմի հարստացումն առավելապես կատարվում է ի հաշիվ բայերի՝ կապված բառաբարդման և ածանցման կաղապարների հետ: Ըստ Ա. Մուրադյանի՝ բառաբարդումը լեզվի բառային կազմի հարստացման կարևորագույն եղանակներից է (8, էջ 292), իսկ բայական գերադաս բաղադրիչով կազմված համադրական բարդությունները մեծ տեղ են գրավում հայերենի բառային կազմում և բառապաշարը հարստացնում են նոր գոյականներով ու ածականներով:

Ներկա հոդվածում ներկայացնում ենք բայական հիմքերով բարդությունների կազմության եղանակները, հիմքերի տեսակները, դրանց տարբերակային ձևերը, ձևաբանական կաղապարները, բաղադրիչների շարահյուսական և հոլովական հարաբերությունները և բայական հիմքերին առնչվող բազմաթիվ այլ հարցեր:

Ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ ժամանակակից հայերենի բառակազմությանը մասնակցող հիմքերի զգալի մասը մեզ է անցել գրաբարից և ծառայում է նոր բառեր կազմելուն: Բարդությունների կազմության ժամանակ բայական բաղադրիչն ավելի շատ հանդիպում է բաղադրող հիմքի դերում: Սա բացատրվում է նրանով, որ բուն կամ իսկական բարդության գերադաս անդամը երկրորդ բաղադրիչն է, իսկ առաջին բաղադրիչը՝ նրա լրացումը:

Փաստերը ցույց են տալիս, որ բայական գերադաս բաղադրիչներով բարդ բառերն առանձնապես արգասավոր չեն գոյականներ կազմելիս, քանի որ այդպիսի կառուցվածք ունեցող բարդ բառերի մեծ մասն արտահայտում է հատկանշային հարաբերություն:

Ստորև ներկայացնում ենք այն խոսքի մասերի ձևաբանական կաղապարները, որոնց կազմությանը մասնակցում են բայական բաղադրիչներ:²

Բայական հիմքերի ձևաբանական կաղապարների մեջ առավել կենսունակ են **Գ + Բ**, **Ա + Բ**, **Մ + Բ** կաղապարները:

1. **Գ + Բ** կաղապարի բաղադրիչների զուգադրման արդյունքում ստեղծվող նոր բառերը կարող են լինել և՛ գոյականներ, և՛ ածականներ: Այստեղ բարդության հիմնական իմաստն արտահայտում է բայարմատը, իսկ գոյական բաղադրիչը՝ տարբեր իմաստներով ու հարաբերություններով, լրացնում է նրան: «Բարդության ներսում,- գրում է Ս. Էլոյանը,- գոյականով ու բայարմատով (բայահիմքով) բաղադրված բաղադրիչներն իմաստային առումով ունեն այնպիսի փոխհարաբերություններ, ինչպիսին ունի բայը կամ ստորոգյալը իր լրացումների ու ենթակայի հետ» (4, էջ 333):

Այս կաղապարով գոյական բարդություններ են կազմվում ինչպես հոդակապով՝ **աստղագուշակ, ատամնաբույժ, բանաստեղծ, բաժակակալ, դասախոս, գրավաճառ, երկրաշարժ, հարկահան, հարկատու, լրաբեր** և այլն, այնպես էլ առանց հոդակապի՝ **խրատասաց, կայծհան, հավկիթ, հյուրընկալ, ձկնորս, ունկնդիր** և այլն:

Ի դեպ, այս կաղապարով ավելի շատ կազմվում են ածականներ: Վերջիններիս գերակշռությունը բացատրվում է բայարմատի արտահայտած գործողության ընդհանուր հատկանիշներով՝ **ազգադավ, ազգահալած, թելատու, ծաղկահյուս, կարգապահ, կաշառակեր, մարդատար, պատվաբեր, սրտաբուխ, սերմնագուրկ** և այլն:

2. **Ա + Բ** կաղապարով ժամանակակից հայերենում հիմնականում կազմվում են ածականներ՝ **դատարկախոս, երկարակյաց, թեթևասահ, կարճատև, հանդարտածուփ, հումակեր, մեծածախ, նրբահյուս, նորադավան, սակավակյաց, քաղցրաբուխ** և այլն: Հանդիպում են նաև գոյականներ՝ **բարեխոս, բարձրախոս, բարեկամ, հնավաճառ, ստախոս, ուղղաթիռ** և այլն, որոնք միաժամանակ կարող են գործածվել որպես ածականներ:

² *Խոսքի մասերը նշվում են հետևյալ ձևով՝ Գ (գոյական), ա (ածական), Բ (բայ), մ (մակբայ), իսկ հոդակապը՝ + նշանով:*

3. **Մ + Բ** կաղապարով բացառապես ստացվում են ածականներ, քանի որ կառույցնը պարունակում է հատկանշային իմաստ՝ *առատաբուխ, արագահոս, արագավագ, արագընթաց, հանկարծածին, հարատև, հավերժաբուխ, մշտաձածան, վաղահաս, վաղամեռ, վերընթաց* և այլն, սակայն հանդիպում են նաև գոյականներ՝ *առաջընթաց, առաջնեկ, հեռադետ, հեռախոս, հեռաչափ* և այլն:

Ուշագրավ են **թվական, դերանուն, կապ, շաղկապ + բայական բաղադրիչ** կաղապարները: Ինչպես նշում է պրոֆ. Ս.Գալստյանը, «վերջին երկու կարգի բառախմբերը՝ որպես նյութական իմաստ չունեցող, ձևական խոսքի մասեր, ստորադասական բառակապակցություններ չեն կազմում, հետևաբար իսկական բարդությունների կազմությանը որպես բաղադրիչներ չեն մասնակցում (7, էջ 23), իսկ դերանունները բառակազմությանը քիչ են մասնակցում և իսկական բարդության կառուցվածքում հանդես են գալիս միայն որպես առաջին բաղադրիչներ (1, էջ 251):

4. Դերանուններից բառակազմության տեսակետից շատ կենսունակ է **ինքր** դերանունը, օրինակ՝ *ինքնաբավ, ինքնաբույժ, ինքնաբուխ, ինքնաեռ, ինքնաթիռ, ինքնաթափ, ինքնածին, ինքնահոս, ինքնամեծար, ինքնասեր* և այլն:

Պարզ երևում է, որ **ինքր** դերանունը երրորդ դեմքի իմաստ չի արտահայտում, այլ երկրորդ բաղադրիչի արտահայտած գործողության ինքնին կատարվելը, ինչպես՝ *ինքնաթիռ = (ինքնիրեն թռչող)*, *ինքնահոս = (ինքնիրեն հոսող)* և այլն:

Ըստ Հ. Բարսեղյանի բառարանի տվյալների՝ նման կազմությունների թիվը ածանցների հետ շուրջ 650 է (5), որոնք կա՛մ ածականներ են, կա՛մ գոյականներ:

Բառակազմական դրսևորումներով **ինքն** դերանունից քիչ է տարբերվում **յուր** դերանունը, որը, սակայն, արդի բառակազմության մեջ այլևս կենսունակ չէ: Էդ. Աղայանի «Արդի հայերենի բացատրական բառարանում» **յուր + բայահիմք** կաղապարով հանդիպել է 9 օրինակ, որոնք բոլորն էլ ածականներ են՝ *յուրաբնակ, յուրադիր, յուրածին, յուրակերտ, յուրահնար, յուրահոգ, յուրաշարժ, յուրաշեն, յուրաստեղծ* (3, էջ 1043):

Մյուս դերանուններով (**ողջ, ամեն, բոլոր, այլ**) կազմությունները քանակով զիջում են վերը նշվածներին, թեև այստեղ էլ **Դ + Բ** զուգորդումից հիմնականում ստացվում են ածականներ՝ *այլադավան, այլածին, այլամերժ, այլասեր, ամենագնաց, ամենագրավ, բոլորանվեր, բոլորակերտ, բոլորաշեն, ողջանվեր, ողջախոհ, ողջակեզ* և այլն:

5. **Թ + Բ** կազմություններում որպես առաջին բաղադրիչ հանդես են գալիս բոլոր թվականները. գերակշռում են մեկից ինը թվականներով բարդությունները, օր.՝ *եռահյուս, եռաշար, հնգասեր, միահավան, միագոչ, միախոս, միածին* և այլն:

Իրենց քանակային դրսևորումներով զգալիորեն զիջում են այն կաղապարները, որոնցում բայահիմքը հանդես է գալիս որպես գերադաս բաղադրիչ: Այսպես՝

1. **Բ + Գ** կաղապարով հիմնականում կազմվում են գոյականներ, որոնք բառակապակցության վերածելիս՝ անորոշ դերբայի սեռական հոլովածնի իմաստ են ստանում, օր.՝ *անցագիր, գրասեղան, դիտակայան, էլակետ, զսպաշապիկ, ընտրարշավ, խաղառձ, պարասրահ, մրցահրավեր, քննաշրջան, փոխադրավարձ* և այլն,

2. **Բ + Ա** կաղապարով շատ քիչ բարդություններ են կազմվում, այն էլ միայն ածականներ: Գերակշռում են *-կից* արմատական և *-ուն (ակ)* ածանցավոր բաղադրիչներով կազմությունները, թեև կան նաև այլ հիմքերով ածականներ՝ *ընկալունակ, հարգարժան, մարտունակ, շարժակից, պաշտպանունակ, տեսարժան* և այլն: Հանդիպում են նաև գոյականներ՝ *գործագուրկ, գործակից, մրցակից* և այլն:

Ինչ վերաբերում է **դերբայական սերող հիմք + բաղադրող հիմք** կաղապարին, ապա պետք է նշել, որ ժամանակակից հայերենում այս կառույցով համադրական բարդությունների բառակազմությանն անկախ դերբայներից մասնակցում են անորոշը, ենթակայականը և հարակատարը, որոնք կազմում են անվանական խոսքի մասեր: Այս կազմությունների սերող հիմքում գործածության հաճախականություն ունեն *-գրել*, *- գործել*, *- խոսել*, *- մտածել*, *-նստել*, *-վարել*, *-ուտել* դերբայները, որոնց հետ բաղադրող հիմքում հաճախակի հանդես են գալիս *-ձև*, *-նյութ*, *- ոճ*, *- տեղ*, *- ցավ* և այլ հիմքերը՝ *գրելաձև, գրելաթուղթ, գրելառձ, գործելաշրջան, խոսելակերպ, խոսելաձև, խոսելացավ, մտածելակերպ, մտածելաձև, նստելաձև, նստելավարձ, նստելատեղ, պատմելաձև, պատմելառձ, վառելանյութ, վարվելաձև* և այլն:

Վերը բերված օրինակներից ակնհայտ է, որ անորոշ դերբայը, հանդես գալով սեռական հոլովի նշանակությամբ, բաղադրություններում դրսևորվում է մերթ *գոյականի*, եթե բաղադրող հիմքը գոյական է (*գրելաձև-գրելու ձև, վարելահող-վարելու հող*), մերթ *բայի* նշանակությամբ՝ դառնալով խնդրային լրացում, եթե բաղադրող հիմքը բայական է (*գրոսասեր - գրոսնել սիրող, գրուցասեր - գրուցել սիրող, իշխելասեր - իշխել սիրող*) և այլն (6, էջ 103):

Իսկ ենթակայական դերբայը բառակազմական կաղապարներում հանդես է գալիս երկակի կիրառությամբ՝

Ա. որպես բուն կամ իսկական բարդության սերող հիմք, օր.՝ **արարողակարգ, քերթողահայր, ծնողասեր, ծնողասպան, ծնողապաշտ** և այլն,

Բ. որպես բուն կամ իսկական բարդության բաղադրող հիմք. ընդ որում, այս կաղապարի բառերը կարելի է բաժանել երկու խմբի՝ բառեր, որոնք առաջացել են բառակապակցություններից՝ **հեռուստադիտող, ռադիոլսող, ռադիոսիրող, կինոդիտող, իրավախախտող, լրագրող**, և բառեր, որոնք առաջացել են անորոշ դերբայից՝ **արդյունաբերող, արդյունահանող, զծագրող, մեքենագրող, մեղադրող, սղագրող, ուսումնասիրող** և այլն: Ինչպես երևում է օրինակներից, ենթակայական դերբայով արտահայտված հիմքերն անվանական նշանակություն ունեն:

Ենթակայական դերբայի պես երկակի կիրառություններ ունի նաև հարակատարը, որի վերջավորությունը՝ **-ած** ածանցը, բայերից կազմում է բազմաթիվ ձևեր ինչպես գործողության հետ կապված հատկանիշի, այնպես էլ անցյալ դերբայի նշանակությամբ (2, էջ 194): Օրինակ՝ **երկփեղկված, լիարեռնված, ծանրարեռնված, շահագրգռված**:

Հարկ է նշել, որ եթե բայական բաղադրիչը սերող հիմքում հանդես է գալիս բայահիմքի և դերբայական հիմքի ձևով, ապա բաղադրող հիմքում երևան է հանում տիպաբանական բազմազան տարբերակներ (2, էջ 251), որոնց մեջ կարելի է առանձնացնել՝

1. մաքուր բայարմատով կազմված, որը համընկնում է պարզ բայերի ներկայի հիմքին՝ **աստվածապաշտ, բանախոս, հերարձակ, հողակերտ, քարակուփ** և այլն,
2. գրաբարի պատճառական բայերին համընկնող՝ **ամպահարույց, կիսակառույց, վարձահատույց, խելակորույս, որդեկորույս, մատնացույց, ինքնուսույց** և այլն,
3. անցյալ կատարյալի ցոյական վերջավորություններին համընկնող՝ **ազգութաց, անձնամոռաց, ալրադաց, բանիմաց, հեռալաց, խրատասաց, նրբազգաց** և այլն,
4. բուն հրամայականի եզակի երկրորդ դեմքին համընկնող հիմքերի տեսակները: Առավել գործածական են **դիր և տուր** հիմքերը՝ **ուսադիր, որմնադիր, օրենսդիր, բնատուր, անձնատուր** և այլն:

Հաճախ բառաբարդման կամ ածանցման դեպքում, երբ բայական բաղադրիչը հանդես է գալիս բարդության բաղադրող հիմքում, բայական հիմքերում առաջանում են հնչյունափոխական երևույթները : Օրինակ՝

ի > ը՝ գնդացիք - գնդացրորդ, նետաձիգ - նետաձգություն,
ի > գրո՝ արյունակից - արյունակցական, ուղեկից - ուղեկցորդ,
ույ > ու՝ մեղվաբույծ - մեղվաբուծություն, ջրասույզ - ջրասուզակ,
է (ե) > ի՝ դիակեզ - դիակիզարան, բանասեր - բանասիրություն,
ու > ը՝ բարեհունչ - բարեհնչություն, խոտհունձ - խոտհնձիչ,
ու > վ՝ տեղեկատու-տեղեկատվություն, կաթնատու-կաթնատվություն և այլն:

Վերջապես, երբ բարդության բաղադրող հիմքն արտահայտվում է բայարմատով կամ բայահիմքով, նման բարդությունները բառակապակցությունների վերածելիս առաջին բաղադրիչն ստանում է զանազան հոլովական իմաստներ.

Ուղղական - հայցականի նշանակությամբ՝ *այրադաց, խրատասաց, հարկատու, հուսահատ, սրտատրոփ, սրտամեռ, տնաքանդ, սանձարձակ, ուժասպառ* և այլն:

Մեռական - տրականի նշանակությամբ՝ *բուն սեռական՝ արքայանիստ, դիմաշարժ, տրական՝ գետնատարած, կենտրոնամետ, երկնահույ, չափահաս* և այլն:

Բացառականի նշանակությամբ՝ *հողմածեծ, ձայնագուրկ, սրտաբուխ, լեռնահոս, հողածին, մտահան, պաշտոնագուրկ* և այլն:

Գործիականի նշանակությամբ՝ *ամպասքող, ասֆալտապատ, գրահապատ, կավածեփ, մառախլապատ, գորգածածկ, մեքենագիր, ծաղկազարդ, ոսկեզօծ* և այլն:

Ներգոյականի նշանակությամբ՝ *գինեսույզ, ամրոցաբնակ, մտասույզ, լեռնաբնակ, մոխրաթավալ, խավարաբնակ* և այլն:

Հոլովման հարացույցի իմաստային բազմազանության հետ միասին բայական հիմքերով բարդությունների բաղադրիչներն աչքի են ընկնում նաև շարահյուսական հարաբերությունների տարազանությամբ:

Ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ ժամանակակից հայերենում բավականին տարածված **գոյական** (մասամբ նաև այլ խոսքի մասերով) + **բայահիմք** կաղապարով կազմված բարդ բառերը շարահյուսական կապակցության վերածվելիս արտահայտում են խնդրային և պարագայական հարաբերություններ:

Խնդրային հարաբերությունների մեջ կարելի է առանձնացնել բազմաթիվ իմաստային խմբեր.

ա. Բարդություններ, որոնց առաջին բաղադրիչները սննդամթերքի անուներ կամ առարկաներ են՝ **գինեվաճառ, մսավաճառ, տոմսավաճառ, փայտահատ** և այլն:

բ. Բարդություններ, որոնց առաջին բաղադրիչները զանազան կենդանիների անուներ են՝ **անասնապահ, կովկիթ, տավարարած, մեղվապահ, շերամաբույծ** և այլ:

գ. Բարդություններ, որոնց առաջին բաղադրիչները երկնային մարմինների անուներ են՝ **ամպացիբ, արևաչափ, լուսնագնաց, տիեզերագնաց** և այլն:

դ. Բարդություններ, որոնց առաջին բաղադրիչներն արվեստի տարբեր բնագավառների հետ կապված հասկացություններ են՝ **դուդուկահար, երգասաց, թատրոնասեր, դաշնակահար, տաղասաց, տաղերգու, դերակատար** և այլն:

Նկատելի է, որ վերոնշյալ բարդությունների ցանկում զգալի թիվ են կազմում ուղիղ խնդրային հարաբերություն արտահայտող բառերը, օր.՝ **բեռնատար, բայակերտ, գրաշար, կենսագիր, մարդասպան, մսակեր, ժամանակացույց, քարտաշ** և այլն:

Հանգման, միջոցի, անջատման խնդրի հարաբերություններ ունեցող բարդություններն արտահայտում են առարկաների, անձերի հատկանիշներ և կազմում են հիմնականում ածականներ. դրանց մի մասը վերածվել է գոյականի: Բարդության մեջ սերող հիմքի գոյական բաղադրիչն արտահայտում է.

- տրական հոլովի իմաստ (հանգման խնդիր)՝ **ազգադավ, ամպահուպ, երկնահուպ, երկնահաս, հայրենանվեր, վանքապատկան** և այլն,
- բացառական հոլովի իմաստ (անջատման խնդիր)՝ **ականագերծ, աթոռագուրկ, ամպրոպածին, հողածին, պաշտոնանկ, տերևագուրկ, տեղահան, սրտաբուխ** և այլն,
- գործիական հոլովաձևի իմաստ (միջոցի խնդիր)՝ **աղբածածկ, անտառապատ, աղապատ, ասֆալտապատ, գորգածածկ, զարդանախշ, կղմինդրածածկ, մշուշապատ, մեքենագիր, նկարագարդ, պարսպապատ, սիրակառույց** և այլն:

Պարագայական հարաբերությունների մեջ առանձնացվում է պատճառի պարագայական հարաբերությունը՝ մարդու հոգեկան ու մտավոր գործունեությանը վերաբերող հատկանիշների առատությամբ, օր.՝ **ամոթահար, մտավախ, սիրակեզ, վշտաբեկ**, գործածականության հաճախականությամբ՝ տեղի պարագայական հարաբերությունը. վերջինիս իմաստները կարող են դրսևորվել զանազան հոլովներով, օր.՝

Հայցական՝ տիեզերագնաց, երկնասլաց, ծովագնաց և այլն,
Տրական՝ վիմագիր, ճակատագիր, գետնատարած և այլն,

Ներգոյական՝ *ջրասույգ, հայաստանաբնակ, ձյունաթավալ, ցեխաթաթախ* և այլն, իսկ կառուցվածքային առանձնահատկություններով՝ ժամանակի պարագայական հարաբերությունը, քանի որ այս կառուցվածքի բուն կամ իսկական բարդությունների մեծ մասը փոխանվանաբար ածականներից անցել է գոյականների համակարգը՝ *աշնանացան, գիշերապահ, գիշերածին, իրիկնապահ, վաղահաս* և այլն:

Խնդրային հարաբերություն արտահայտող բարդությունները կարող են ստանալ *–ություն* վերջածանցը և, ըստ ածանցի գոյականակերտ բնույթի, վերածվել գոյականների, սակայն դրանից բաղադրիչների շարահյուսական հարաբերությունը չի փոխվում՝ *մարդասպան – մարդասպանություն, շերամաբույծ – շերամաբուծություն, պաշտոնանկ – պաշտոնանկություն, տպագիր – տպագրություն, տեղահան – տեղահանություն, ձայնագուրկ – ձայնագրկություն* և այլն:

Հարկ է նշել, որ շատ դեպքերում բարդությունների շարահյուսական հարաբերությունները որոշելը բավական դժվար է, և հաճախ դրանք որոշվում են հարաբերական առումով՝ նկատի ունենալով բարդության առավել ընդունելի և առավել բնորոշ շարահյուսական հարաբերությունը:

Այսպիսով, ամփոփելով բայական հիմքերով կազմված բաղադրությունների բառակազմական կաղապարների ուսումնասիրության արդյունքները՝ կարելի է փաստել, որ բայական հիմքերը բավական ճկուն բառակազմական հնարավորություններ ունեն, և նրանցով կազմված նոր գոյականներն ու ածականները մեծապես հարստացնում են հայոց լեզվի բառային կազմը:

А. Ж. Мурадян

Модели сочетаний глагольных основ в современном армянском языке

Таким образом, обобщая результаты изучения составов словообразовательных моделей, составленных глагольными основами, можно констатировать факт, что глагольные основы имеют довольно гибкие словообразовательные возможности при составлении сложных слов, и образуемые ими новые существительные и прилагательные весьма обогащают словарный запас армянского языка. По результатам исследований значительная часть основ, участвовавших в словообразовании современного армянского языка наследована нам от древнеармянского (грабара). Модели существительное+глагол, прилагательное + глагол, наречие + глагол, глагол + существительное преимущественно продуктивны в морфологических моделях глагольных основ. Сложения, составленные этими моделями,

при трансформации в синтаксическое сочетание могут выражать объектные и обстоятельственные отношения.

A.J. Muradyan

Models of Verbal Stems Combinations in Modern Armenian Language

Consequently, while summarizing the effects of study of compositions word-building patterns, formed by verbal stems, one can state that the verbal stems have quite flexible word-building opportunities for formation of compound words and the new nouns and adjectives formed by them considerably enrich the word-stock of the Armenian language. As research showed, the considerable part of stems, taking part in the word-building of the modern Armenian language were inherited to us from the ancient Armenian language (Grabar). The models noun+verb, adjective+verb, adverb+verb, verb+noun are predominantly effective in the morphological models of the verbal stems. Compositions formed by these models in the process of transformation into syntactical combination can express object and circumstantial relations.

Գ ր ա կ ա ն ո լ թ յ ո լ ն

1. Ս. Ա. Աբրահամյան, Արդի հայերենի դերանունները, Ե., Հայկ. ՍՍՌ ԳԱ հրատ., 1956, 351 էջ:
2. Ս. Ա. Աբրահամյան, Հայերենի դերբայները և նրանց ձևաբանական նշանակությունը, Ե., Հայկ. ՍՍՌ ԳԱ հրատ., 1953:
3. Էդ. Բ. Աղայան, Արդի հայերենի բացատրական բառարան, Ե., հ.1, «Հայաստան» հրատ., 1976, 929 էջ:
4. Էդ. Բ. Աղայան, Ընդհանուր և հայկական բառագիտություն, Ե., Եր. համալս. հրատ., 1984, 370 էջ:
5. Վ. Դ. Առաքելյան, Ա. Հ. Խաչատրյան, Ս. Ա. Էլոյան, Ժամանակակից հայոց լեզու, հ. 1, Ե., 1979, 250 էջ:
6. Հ. Խ. Բարսեղյան, Հայերենի ուղղագրական, ուղղախոսական, տերմինաբանական բառարան, Ե., «Լույս» հրատ., 1973, 978 էջ:
7. Ս. Ա. Գալստյան, Անորոշ դերբայը բառակազմական անփոփոխ հիմք, Բանբեր Երևանի համալսարանի, 1(124), Ե., 2008, 99 էջ:
8. Ս. Ա. Գալստյան, Ածանցումը և ածանցները ժամանակակից հայերենում, Ե., Եր. համալս. հրատ., 1978, 324 էջ:
9. Ա. Մ. Սուրիասյան, Ժամանակակից հայոց լեզու, Ե., ԵՊՀ հրատ. 1982, 440 էջ:

Տեղեկություններ հեղինակի մասին

Սուրադյան Անահիտ Ժուլվերի - բան . գիտ. թեկնածու, դոցենտ, Խ.Արուսյանի անվան Երևանի պետական մանկավարժական համալսարան, E-mail: anahit.muradyan.1966@mail.ru

Տրվել է խմբագրություն 14.09.2014